

## Pražský pohár poprvé v nové sezoně

Ve středu 16.9.2015 se opět roztočil kolotoč s názvem Pražský pohár pro zahájený školní rok. Možná i proto, že o termínu nebylo dlouho jasno, se na závod dostavilo jen 10 závodníků. Pořadatelé nedodali ani párky, ani kávu, za což jim patří palec dolů. Jinak bylo ale vše tak, jak jsme zvyklí. Skvělá dráha, humorné scénky a vyrovnané závodění.

V úvodu před samotným závodem předvedl na naši žádost Pavel Hrabal dvě maketové formule ze své sbírky a nutno podotknout, že jde nejen o hezká, ale i slušně jedoucí auta. V době krátké nepřítomnosti jmenovaného dokonce vznikl nápad uspořádat závod úvodní závod Pražského poháru s jeho čtyřmi historickými modely, které měl ukryté v kufru a které by nám jinak nikdy nepůjčil. S ohledem na jeho zdraví a naše životy jsme však k realizaci nenašli dostatek odvahy.

Ve skupině B se odehrál velký souboj mezi Martinem Kalinou a Frantou Holým. Po první jízdě byl o kolo vepředu Franta, po druhé o kolo Martin, který ve třetí jízdě náskok navýšil o další dvě kola. Potom však šel na fialovou a černou a náskok zmizel jako pára nad hrncem. Po půlce závodu na tom byli oba závodníci opět jako na startu skupiny. Druhá polovina závodu vypadala totožně. Na černé zajel Franta úžasných 30 kol (více na žádné drážce nedal), čímž na Martina získal tři kola. Z nich však obratem dvě ztratil v předposlední jízdě na žluté, kde zajel jen 27 oproti Martinovým 29 na oranžové. Rozhodla proto poslední jízda. Na bílé dal Martin slušných 27 kol, ale Franta na oranžové letěl dopředu a najel o tři kola víc. Zlí jazykové tvrdí, že Frantovi začal model fungovat až poté, kdy mu na něho jeho mechanik přestal o pauzách šahat a nechal jeho kola i kartáče ve stavu, v jakém měly být. Jde ale opět o zřejmé pomluvy bez reálných důkazů. Martin absolvoval závod se starodávným podvozkem Trinity, který však ukázal, že šasi z této dílny jsou i po letech velmi konkurenceschopná. Protože soustavně monitorujeme výroky a výrony slavných modelářů, nelze z této skupiny nezaznamenat výrok Martina Kaliny o tom, že je velmi spokojen, protože "je to lepší, levnější a zdravější způsob trávení volného času, než sedět v hospodě". Nelze než souhlasit.

Ve skupině A se od počátku předpokládal velký souboj mezi skoro-domácím Pavlem "Péháčkem" Hrabalem a Východočechy vedenými věčným vývojářem Romanem Kalhousem. Amatér nepřijel z důvodu údajných pracovních povinností přes noc v Brně, oproti tomu Novis odřekl pro manželské povinnosti a proto úkol krýt Romanovi záda zůstal jako vždy na Doctorovi. Bookmakeři předpokládali, že Péháčko bude v závodě mírně pomalejší, ale umí jezdit bez padání, což se o duu z Pardubic říci nedá. A bookmakeři se ve slotracingu nemylí. Když k tomu přidáme ještě neznámého jezdce v modré mikině, který opět Romana brzy po startu první jízdy krosčekoval záludně do zad, vyplynul z toho mírný náskok Pavla, který však nebylo vzhledem k jeho dokonalé jízdě snadné smazat. Vzniklo dokonce podezření, že buď v ovladači či v hlavně Péháčka je zabudován počítač, který si na pevný disk uloží pohyb ovladače pro ideální rychlé kolo a tento pohyb potom prostě kopíruje dalších 24 minut závodu. Romana již před závodem zkušenější varovali před použitím velmi nekvalitní plastové karoserie zakoupené na vietnamské tržnici, která může u citlivých jedinců způsobit kožní vyrážku či jiné závažné zdravotní problémy. Nicméně Roman (opět) nedal na rady mladších a naivních. Proto podstatnou část závodu tahal karoserii ze zadních kol a někdy i marně hledal nasazovače, kteří by byli ochotni jeho model při absenci ochranných latexových pomůcek vrátit zpátky do drážky. Proto roli toho, kdo musí Péháčko skolit, dostal muž v modré mikině, což se mu po velice vyrovnaném závodě podařilo. Obdivuhodné je zcela odlišné nastavení obou modelů na prvním i druhém místě, které přitom vedlo k tak vyrovnanému závodě. Pavel měl tvrdá klouzavá kola z maket vhodná snad jen na dráhu do Hlinska a závodník v modré mikině měl nejezdavější kola, která v kufru ten večer našel. Porazit Pavla, který jede v klidu a bez vypadnutí, avšak ďábelsky rychle, je vždycky velké potěšení. Ale o tom zřejmě modeláři jezdící převážně makety vědí své.

Kromě toho, co bylo řečeno, se v závodě nic zajímavého nedělo. Jen motory vypadávaly z aut, letovalo se, lepilo, křičelo, modely létaly vzduchem (jen dokonce málem vypadl z otevřeného okna domu techniků), krásné maminky se se svými dětmi a dospívajícími dcerami se chodily dívat na odvážné závodníky s ovladači v ruce. Prostě jako obvykle vcelku nudné představení. Potěšilo, kolik známých závodníků se přišlo třeba jen na chvíli na závody podívat.

Již za měsíc se kolotoč s názvem Pražský pohár opět dostaví na Prahu 6 k dalšímu vystoupení. Pravidla jsou koncipována tak, aby nepřinášela nutnost kupovat nový drahý materiál a stavět model, který se potom delší čas nepoužije. Potěšující je neměření světlosti na přejímce, což dovoluje dojíždět kola z jiných závodů. Kdo na prvním závodě osobně byl, jistě se pobavil více než dost. Díky všem, kteří pro nás závody přichystali. A brzy na závodech na viděnou.

*Autor textu je neznámý.*

*Klub ani administrátor webu neodpovídají za jeho pravdivost či obsah.*

*Vstup na web je na vlastní nebezpečí.*